

L'EMBOSCADURA COLECTIVO AMENO

Fotos d'Alex Griffin

*No podemos prescindir de los poetas. Ellos son los que introducen la subversión y los que inician también el derrocamiento de los Titanes. De la emboscadura forma parte la imaginación y con ella el canto. **La emboscadura. Ernst Jünger***

*Un emboscado es, pues, quien posee una relación originaria con la libertad. **La emboscadura. Ernst Jünger***

*Hiciste el humus,
bosque, y nos diste a todos
nombre: ¡Humanos!*

Joaquín Araújo

*La comprensión plena
de lo que estábamos haciendo
llegó al mismo tiempo
que nuestra autodestrucción
plena.*

Jorge Riechman

L'EMBOSCADURA és un procés en creació que està en els seus inicis i pretén culminar en un espectacle de carrer ple de crítica i humor. Un humor irreverent, arriscat, provocador.

La temàtica del projecte parteix d'una tragèdia. La del dolor d'aquest món en què vivim on l'ésser humà es creu per sobre de la natura i la destrueix. En concret, la temàtica és la desaparició dels boscos a conseqüència de l'activitat de l'ésser humà. D'aquesta temàtica principal sorgeixen altres temàtiques: el canvi climàtic, el fals ecologisme (greenwashing) la sobre explotació de les indústries agrícola, ramadera, minera, forestal, etc... També la falta de consciència dels éssers humans i el capitalisme com a única manera d'organitzar-nos.

Una primera idea de guió de l'espectacle és aquesta: Dos arbres desesperats, amb la paciència esgotada, farts de l'actitud de l'ésser humà, decideixen passar a l'acció i sortir del bosc per donar-los un ultimàtum. Volem que aquests dos arbres (humanitzats) ens facin de mirall mostrant l'estupidesa, l'egoisme, la manca de consciència, etc... de l'ésser humà. Aquí rau bona part de l'humor de l'espectacle. La intenció d'aquests arbres serà com diu el llibre Encendiendo la llama del ecologismo revolucionario encendre la flama de la rebel·lió, emboscar els humans per aconseguir que aquests s'emboquin.

Porque no deja de ser infierno haber dejado de ser bosque para acabar siendo hacha y llama, desierto y aserradero. Los árboles te enseñarán a ver el bosque. Joaquín Araújo

MOTIUS

El motiu principal per iniciar aquest procés és persona, alhora que global. Em dol aquest món, em dol caminar per Arbúcies, el lloc on visc amb un entorn natural privilegiat i tornar a casa amb una sensació de tristesa. Veure com el bosc està cada cop en pitjors condicions, veure com els arbres estan patint, els espais on abans hi havia aigua s'estan assecant, les temperatures augmenten cada any, amb prou feines plou... Veig la bellesa i diversitat que ens envolta i no puc evitar preguntar-me fins quan durarà. Em dol veure com acabem amb la natura i no som capaços de reaccionar.

Altres motius pels quals inicio aquest procés són filosòfics i polítics:

Perquè nosaltres els humans també som naturalesa i no hi estem per sobre. Com explica Joaquín Araújo al seu llibre Los árboles te enseñarán a ver el bosque, humà ve d'humus.

Perquè penso que cal reaccionar ja i canviar el model econòmic, la manera com ens organitzem i també els nostres valors basats en l'acumulació, la falsa idea de progrés i el desig incansable de consumir que ens porta a la destrucció de la vida.

Perquè penso que el bosc, els arbres, amb la seva manera de comunicar-se, de col·laborar, amb la seva solidaritat, la seva saviesa, el seu silenci, amb la seva lentitud, amb la seva manera de donar-se, és un exemple que ens pot servir per organitzar-nos d'una altra manera.

Perquè penso que avui dia es confon totalment la realitat amb el capitalisme, perquè fins i tot la portem a la sang i volem expulsar-la. Com diem al meu últim espectacle, *abans pensem que s'acabarà el món que no el capitalisme*.

Perquè vull denunciar la hipocresia dels qui manen i la seva manca de responsabilitat. I també la de nosaltres mateixos donant suport a polítics que van en contra de la vida i del voler viure i actuen com veritables psicòpates.

Per últim, els motius artístics són essencials. Les meves creacions sorgeixen sempre des d'una necessitat vital. També, després de fer Saunterer, una performance itinerant per a un aforament molt limitat i La vida és una força obscura, de sala i petit format, tenia moltes ganes de tornar al carrer amb un espectacle que pugui arribar a molta més gent. A més, des de fa anys col·laboro amb Diana Gadish en diferents projectes. Ella és la creadora de l'espectacle de carrer, estrenat a Tàrrrega, Handle with Care i jo faig la música en directe. Treballem sovint com a parella artística a Pallapupas, pallasos d'hospital, i hem estat estem junts al projecte europeu Clown Nexus, co-creant un mètode per treballar amb persones autistes. Recentment també hem col·laborat en el projecte Other Maps, codirigint un espectacle de creació comunitària. Ara penso que és el moment de barrejar els nostres estils per donar lloc a alguna cosa que crec pot ser molt singular i rica en matisos.

A més, per mi és essencial que una dona interpreti un dels arbres, doncs també vull qüestionar la concepció dels arbres i del bosc pensats quasi sempre en masculí. *"Comencemos por lamentar la tremenda torpeza que supone adscribir el género masculino tanto al árbol como al bosque cuando nada resulta más obvio que la condición femenina de este ser vivo y de la agrupación de los mismos(...) propongo que sería un alivio que pusiéramos en funcionamiento , en lugar de árbol, el término ARBA."Pero no menos necesario que reconocer la feminidad del árbol, incluso cuando es solo macho o monoico también es hembra.En cualquier caso hay una cierta coherencia en la gran cantidad de nuestros árboles que son hermafroditas, es decir que de sus ápices penden o se elevan flores femeninas y masculinas...en buena parte de nuestros pueblos y tanto los que hablan español, gallego, catalán o vasco convirtieron en femeninos muchos de los nombres de los árboles más comunes. Así se habla de roblas y rebollas, olmas y tantos otros. Por eso entre las primeras definiciones de árbol estaría la de madre, progenitora de nuestra especie. Matriarcales llamo a las encinas .Los árboles te enseñarán a ver el bosque. Joaquín Araújo*

Per poc que s'aprofundeixi sabem que els arbres barregen el masculí i el femení continuament, l'hermafroditisme, i també la bisexualitat. Fins i tot algunes espècies d'arbres canvien de sexe quan estan amenaçades. L'estudi dels arbres no només tira a terra la concepció dominant del gènere masculí, sinó que fins i tot va un pas més enllà en la qüestió del gènere i la identitat en quant quelcom fix i estàtic. La pretensió és que aquesta teoria sobre gènere i identitat es faci present també d'una manera pràctica en la posada en escena a través de la manera de ser dels personatges, de les seves accions i el seu discurs.

Mucho cambiaría sin duda si a nuestra propia historia añadiéramos la del mismo bosque porque en realidad somos un bosque que un día se bajó de las ramas y echó a andar (...) de ahí que a menudo quepa plantearse que una de las mayores torpezas es este mezquino no dar las gracias a lo que nos hizo y hace posibles. Los árboles te enseñarán a ver el bosque. Joaquín Araújo

INTENCIÓ

La meva intenció és crear un espectacle crític i alhora molt divertit amb un humor delirant, irreverent, arriscat, provocador, políticament incorrecte. Amb moments molt bojós, bèsties, però també amb moments plens de poesia i comunió amb el públic. (la comunió entre l'ésser humà i la natura que s'han separat)

Els arbres no són tractats com un objecte del qual es parla, sinó que passen a ser el subjecte protagonista. Els performers no parlen dels arbres sinó que *esdevenen arbres*. Volem sortir del tòpic, de l'estereòtip. Els performers esdevenen arbres, els arbres esdevenen clowns i també activistes, filòsofs, poetes. Però els arbres tenen també un altre tipus d'estat, de temps, de silenci, de comunicació, de relació. I tot això es vol intentar portar a terme finalment a escena, jugant amb aquests tempos i silencis per donar espai a un altra manera de fer que vagi més enllà de l'entreteniment.

No volem fer un discurs moralitzant. Volem sacsejar el públic. Sacsejar consciències i sacsejar de riure. Provocar, fins i tot espantar, fer que el públic s'enfronti a les seves pors com quan passeges sol/a pel bosc. Fer de mirall i portar-lo més enllà mostrant la idiotesa, l'estupidesa, l'egoisme, el cinisme, la hipocresia de l'ésser humà que ens porta al desastre, la seva manera d'actuar amb pilot automàtic, sense crítica ni consciència. Però no ens volem quedar aquí, sinó també mostrar l'altre cara de l'ésser humà, la que respecta, estima, cuida i no es creu per sobre de la naturalesa.

PRIMER PLANTEJAMENT

El que em proposo es fer és un espectacle de carrer per a tots els públics. Tinc algunes idees que ara explico i que no són definitives, sinó punt de partida.

La idea és aparèixer com dos arbres que han fet un parany als humans, que volen emboscar-los. Aquesta és la primera *emboscadura*. A partir d'aquí, els arbres faran tot el que puguin per seguir emboscant al públic. Han vingut a donar un ultimatum. Entenem emboscadura com una presa de consciència, com capacitat crítica, com la capacitat de poder pensar per un/a mateix/a.

Com ja he comentat, es tracta d'uns arbres humanitzats. Els arbres faran de mirall de les actituds humanes. Els arbres estan desesperats; farts de fer el bé i que ningú els faci cas apostaran pel mal, però això els costarà molt. Volem jugar amb aquesta contradicció, amb la innocència d'aquests éssers incapaços de fer el mal. Un possible desenllaç podria ser que els arbres s'adonin que en comptes que ells actuïn com a humans, els humans haurien d'actuar més com ells, i decideixin convertir el públic en arbres a través d'un ritual. Evidentment i com ja hem comentat aquestes són idees inicials que després caldrà desenvolupar. El que sí que tenim clar és el moment de comunió amb el públic, de comunió entre éssers alhora diferents i iguals. De teatre de carrer com a ritual de la comunitat.

Part de la nostra investigació serà entendre com utilitzem l'espai públic. L'espectacle està pensat per fer-se a l'espai urbà, no al bosc (tot i que més endavant això podria ser una possibilitat) Els arbres són els que vénen del bosc al territori dels humans. Com el bosc entra a l'espai urbà? Com ens relacionem amb els altres arbres que trobem? Com els intentem alliberar? Hem d'acabar d'entendre si l'espectacle comença amb una itinerància i acaba en un punt determinat, si el públic ja ens espera en un espai, etc...

Ens imaginem una escenografia mínima. I també l'ús d'alguns elements que l'ésser humà fa servir al bosc; una desstral, una serra elèctrica, una desbrossadora, un pot de benzina. De fet una de les escenes pensades és un intent d'immolació per tal de provocar al públic, de conscienciar-lo. Com he comentat abans volem *encendre la flama de la rebel·lió*. Els arbres són combustible, els arbres són perillosos. També volem el mínim llenguatge oral. Volem parlar, però no tota l'estona, no excessivament, sinó el just.

El vestuari serà un element molt important en aquest treball. Aquesta web de Karoline Hjorth que vam descobrir ja fa temps ens està servint d'inspiració: <https://karolinehjorth.com/eyes-as-big-as-plates/>. En les fotos que hem fet servir els nostres vestuaris encara no estan desenvolupats. Es una feina que just començarem ara.

La nostra principal eina per transmetre allò que volem serà l'humor. Però com és habitual en els nostres respectius treballs utilitzarem diferents disciplines que es barregen entre si: teatre de carrer, clown contemporani, performance, filosofia, política, poesia. Tots dos som clowns amb anys d'experiència. Amb estils diferents a tots dos ens agrada un clown que no només es quedi en la forma sinó que vagi més enllà, que trenqui. Que es trenqui ell mateix i que trenqui al públic. Un clown que et faci emocionar, et faci riure però que també sacsegi i alliberi. Tots dos estem interessats en l'experimentació en el llenguatge artístic, apropant- nos així més a la performance o les arts vives. Diana ho fa més des del moviment i l'aprofundiment en els llenguatges del cos i jo des del pensament crític, la filosofia, allò conceptual.

Finalment, les accions poètiques, la poesia, és una cosa que crec necessària. A la nostra performance comunitària Other maps a Toulouse ens van dir que fèiem *poelitique*. I això és el que ens surt i ens agrada.

La tarea de describir y comprender profundamente a los árboles le corresponde a la poesía.
Ramón Margalef

Poesía es árbol. **Federico García Lorca**

MÈTODE DE TREBALL

Dividim el nostre mètode de treball en diferents fases

1. Treball de camp. Caminades pels boscos d'Arbúcies. Prestant atenció als diferents tipus d'arbres, a les zones sobreexplotades o destruïdes. També a les zones de sequera.
2. Recerca i investigació teòrica. Lectura de llibres, articles, visió de documentals, escolta de podcast, etc.

Materials consultats fins ara:

La emboscadura. Ernst Jünger

Encendiendo la llama del ecológismo revolucionario. Varis autors

Los árboles te enseñarán a ver el bosque. Joaquín Araújo

La muerte de los bosques. Francisco Lloret

La inteligencia de los bosques. Enrique García Gómez

La vida secreta dels arbres / La profunda respiración de los árboles/ El bosque. Instrucciones de uso. Peter Wohlleben

Pensar como un árbol. Jacques Tassin

El clamor de los árboles. Richard Powers

3. Escriitura .

Idees de guió.

Esriptura de textos sobre el tema

4. Recerca / experimentació al bosc i recollida de material. Aquesta recerca té dues parts:

a) Un treball físic amb caminades conscients, meditacions, body weather, seitai, que ens aproxima al món dels arbres, a devenir arbres.

b) Recollida de material (fulles, branques, troncs, escorces, etc.)

5. Recerca a sala: A partir d'un treball físic intentem portar el cos al comportament dels arbres, al que hem anomenat *esdevenir arbres*. Quin tipus d'arbre som? Com es comporten? Com es mouen? El treball físic està basat en:

Mètode paula, Cinc Moviments de Gabrielle Roth , seitai, moviment autèntic, improvisacions, etc.

Aquesta recerca va acompanyada d'escriptura . Ja sigui d'apunts d'alguna cosa que sorgeix i ens interessa, de coses que imaginem per la futura peça o d'escriptura més poètica o autòmatica.

6. Recerca / investigació sobre el vestuari i els materials. Recollida de material a la natura. Treball amb la vestuarista.

7. Investigació sobre els personatges; com es comporten, com es mouen, quina relació tenen entre ells, quina és la seva comicitat. Creació de material i de petites estructures. Esriptura i reesriptura

8. Exploració de l'espai públic. Quin tipus d'espai necessitem? Com el farem servir? Com es mouen els arbres per l'espai públic? Com es relacionen amb els altres arbres que troben a l'espai?

9. Creació de material escènic

10. Creació d'una primera estructura i primer guió.

11. Mirada externa. Treball amb el director/a

12. Creació i finalització de la peça

12. Assajos oberts, mostres en públic

13. Estrena

CALENDARI I DESENVOLUPAMENT DEL PROJECTE

Gener - maig 2024

Treball de camp. Caminades pels boscos d'Arbúcies. Recollida de diferents materials investigació teòrica i escriptura

Reunió amb vestuarista

Juny 24. Residència a Naus Ayats. Recerca a sala. Com son els nostres arbres? Devenir arbres . Esriptura

Treball amb la vestuarista. Investigació sobre el material i el vestuari.

Juliol 24. Investigació sobre els personatges. Creació de material escènic. Esriptura

Treball amb la vestuarista. Investigació sobre el material i el vestuari.

Agost 24. Residència a La Korrala. Investigació sobre els personatges. Creació de material escènic. Escriptura

Novembre 24 .

Residència a Cra'p. Creació de material escènic. Recerca a l'espai públic. Escriptura

Desembre 24

Residència a Fundació La Plana

Creació de material escènic. Escriptura. Primera estructura i guió.

Gener 2025:

Inici treball amb director/a

Residència d'una setmana a espai per determinar.

Febrer- Abril 2025.

Creació i finalització de la peça

Residències a Naus Ayats i espais per determinar.

Treball amb director/a

Elaboració de la música

Mostres del procés

Maig-Agost 2025.

.Residència a Naus Ayats i espais per determinar. Assajos. Mostres del procés. Pre-estrenes.

Setembre del 2025

Estrena

A més d'aquests espais de residència estic tenint contactes amb d'altres per poder treballar al 2025. He demanat la beca per la investigació a les arts escèniques de la Generalitat, un ajut de Patea per escriure la peça i estic en busca d'altres suports. Demanarem el suport a la creació de Fira Tàrrrega . Vaig reunir-me amb la direcció artística de la Fira i em van comunicar que estaven molt interessades en el projecte artístic i que anés informant de tots els nostres passos. Tornaré a presentar-me al suport a la creació aquest any.

DESCRIPCIÓ DEL ESPAI DE RESIDÈNCIA

CENTRE ARTS ESCÈNIQUES NAUS AYATS. Espai polivalent situat a Arbúcies. Disposa d'un auditori en el que es programa teatre, dansa, música , etc...així com d'una sala d'assaig d'uns 90 m2. Té varies companyies residents a les que donen prioritat. <https://www.arbucies.cat/ca/installacions/cultura/centre-cultural-polivalent-naus-ayats.html>

Desde que vaig arribar a viure a Arbúcies fa uns tres anys i mig és el meu espai d'assaig i creació. Aquest any l'Ajuntament ha volgut recolzar més als artistes escènics i soc companyia resident, amb una sèrie d'avantatges per poder fer servir l'equipament. Com a contrapartida, ja ho hem

fet amb altres creacions , realitzarem una mostra del procés en creació o un taller (que tingui a veure amb el moviment i que tindria com a temàtica el devenir arbre o una introducció al món del clown) Més endavant farem una pre-estrena o un cop ja estrenada la peça, una actuació en alguna de les programacions culturars existents a Arbúcies.

També vull assenyalar que gràcies a aquesta col·laboració amb la gent de cultura de l'Ajuntament aquest any hem tingut converses a per a què Arbúcies formi part del festival Això al poble no li agradarà, organitzat per diferent pobles, ciutats i entitats de Girona. Aquest any no ha pogut ser per la dificultat amb les dates però confiem que l'any que ve sigui possible.

LA KORRALA/ Situada a la petita localitat d' Izurtza a uns 2km de Durango i molt a prop del Parc Natural de Urkiola. Un espai per a la creació i foment de las arts escèniques. També s'organitzen cursos i tallers i és seu de la prestigiosa companyia de clown contemporani Ganso&cia. <http://www.ganso.info/espectaculo/korralla/>

Amb Gorka Ganso i Cecilia Paganini de la prestigiosa companyia de clown contemporani Ganso&cia. i responsables de La Korralla tinc relació desde fa uns quinze anys. Vaig formar part del Cabaret Panoli que els organitzen i Gorka Ganso va dirigir un dels meus números curts que va acabar donant com a resultat el meu espectacle Filosofia Amena. A La Korralla, el seu espai de creació i de residències per altres companyies , és la primera vegada que aniré. Després de la setmana de residència farem una petita mostra oberta al públic del que estem creant. I més endavant farem una pre-estrena o un cop la peça acabada una actuació. El seu feedback per a mi és molt important. Així com obrir la nostra creació a Euskadi i que es començi a conèixer i tenir suports allà.

CRA'P/ Pràctiques de creació i recerca artística és una associació sense afany de lucre creada amb l'objectiu de generar i acollir activitats de recerca i creació entorn a pràctiques escèniques i performatives contemporànies i la seva disseminació. El seu espai físic és una sala de 115m2 situada a Mollet del Vallès, amb una llarga història relacionada amb les pràctiques escèniques lligades al cos. <http://www.cra-p.org/>

També és un dels espais habituals per crear els meus projectes. L'últim dia de residència farem un assaig obert al públic amb feedback. Amb Toni Cots i Esther Freixa, que son els responsables de Cra'p, mantinc un vincle especial. Sempre tenim converses sobre les creacions que he anat fent i em donen el seu punt de vista. Fins i tot assisteixen a alguns dels assajos. A més ,un cop estrenades les peces, gràcies a un conveni que tenen amb l'Ajuntament , les he pogut mostrar, ja acabades, a Mollet.

FUNDACIÓ LA PLANA/ Situada a Santa Maria D'Olò . Fundació que té com a objectiu social promoure i donar suport a la cultura a través de residències creatives i acompanyament a persones diverses. Disposen de diferents espais amb unes instal·lacions excepcionals <https://www.fundaciolaplana.org/>

Desde l'any 2017 he anat de residència a La Plana amb totes les meves creacions. El pla per aquesta recerca és estar una setmana de residència i fer una mostra en públic l'últim dia. Més endavant farà una pre-estrena o una actuació amb la peça ja acabada en algunes de les jornades artístiques que programen.

TRAJÈCTORIA DE LA COMPANYIA

De moment el projecte compte amb la col·laboració de Diana Gadish en la interpretació i de LLuna Albert en la escenografia i vestuari. Més endavant s'incorporarà algú que composi la música, algú per a la producció i un director/a. He tingut contactes i converses amb alguna gent i tinc pensat qui pot ser el director/a però encara no és definitiu.

Amb Diana Gadish, com he comentat anteriorment, fa uns deu anys que col·laboro. Treballem com a pallasos d'hospital a Pallapupas, formant parella artística habitualment ja sigui per a nens/es o gent gran. Aquest treball ens permet treballar molt amb la improvisació i amb l'escolta i entendre quin tipus de dinàmiques tenim com a parella de clown. En el mateix àmbit hem format part del projecte europeu ClowNexus amb el que hem co-creat juntament amb altres pallasos de diferents països un mètode per treballar amb nens i nenes autistes.

Un altre projecte en què col·laborem és l'espectacle de carrer Handle with Care, estrenat a Tàrrrega el 2016. Diana Gadish n'és la creadora i intèrpret i jo faig la música de l'espectacle en directe. També co-dirigim el projecte comunitari Other Maps que va ser elegit per la plataforma europea de teatres alternatius Be-SpectActive. El projecte parteix de la transformació de les ciutats en llocs per invertir i no per viure, en marques. Després d'un workshop amb gent del lloc creem una performance itinerant amb format de tour turístic.

MARC RODRIGO. Idea , creació i interpretació.

Alhora que estudiava filosofia em vaig començar a interessar pel món del clown. Intervencions al carrer, animacions, números curts... Uns anys més tard vaig formar la meua pròpia companyia, Colectivo Ameno. Les meves propostes escèniques combinen filosofia, performance i humor.

Filosofia Amena és una conferència de filosofia clau d'humor. Una apologia de l'humor i de la filosofia. Saunterer, una performance itinerant basada en el caminar com a acte de resistència, en la filosofia de Santiago López Petit i en els Pressentiments del grup de pensament crític Espai en Blanc, del que formo part. Estrenada al Festival Grec del 2018, també es va presentar a Fira Tàrrrega, al TNT de Terrassa, Escena Poblenou, Biennial del pensament de Barcelona, Fis de Portugal, etc... Other maps , primer amb Maria Stoyanova i ara amb Diana Gadish , és un projecte comunitari en forma de performance itinerant que té com a punt de partida la transformació de les ciutats en espais per invertir i no per viure, en marques. Triat per la plataforma europea de teatres alternatius Be SpectActive, s'ha presentat a Zagreb, Ljubljana, Tolouse, Novi Sad, Santander, Sesimbra ... La meua última peça, La vida és una força obscura ha estat creada al costat del poeta Danilo Facelli i barreja pensament crític i humor. A partir de l'excés de llum artificial que ens trobem en el dia a dia tracta del món d'excessos en què vivim.

He format part del grup d'Imbecil·litat de Pep Vila i de la companyia de teatre de carrer Zinc Co., amb la què vaig crear l'espectacle Marathon. M'he format amb mestres com Christophe Tellier, Fanny Giraud, Miner Montell, Jango Edwards, Antón Valén... També col·laboro amb Diana Gadish fent la música en directe del seu espectacle de carrer Handle with Care, amb el què hem girat per diversos festivals d'Europa.

Presentador i amenitzador en multitud d'esdeveniments (festivals literaris, de cinema, cabarets, gales de circ...) des del 2018 formo part de l'equip de pallasos d'hospital de Pallapupas. Treballo tant amb nens/es com amb adults i gent gran i formo part del grup de pallasos europeus ClowNexus co-creant una metodologia per treballar amb persones autistes.

<https://www.colectivoameno.com/>

DIANA GADISH. Interpretació.

Des de molt jove m'he interessat en l'experimentació artística, generant un llenguatge propi que transita entre allò absurd, l'humor i el moviment abstracte de la dansa. La meva fascinació rau en l'acte escènic en viu, en la capacitat del cos de comunicar-se amb altres cossos, de transmetre una cosa que no es veu amb la vista ni es pot definir amb paraules.

M'interessa la transversalitat a l'art, poder anar més enllà de categories de disciplina, tipologia de públics,

contextos i circuits d'exhibició.

Vaig estudiar dos anys Belles Arts i al 2007 em vaig graduar de coreografia a S.N.D.O. (School for New Dance Development) -Amsterdam-. Durant i després dels estudis, vaig treballar com a intèrpret en diferents projectes de dansa, teatre i performance a diversos països europeus (Holanda, Bèlgica, Àustria, Suïssa i Alemanya).

El 2008 vaig entrar en contacte amb el món del clown a través de Jango Edwards i el seu Cabaret Cabrón. Vaig començar a crear números -sketchs- de clown, actuant en nombrosos cabarets, festivals, trobades de poesia... Tot i que l'humor ja estava molt present en els meus treballs anteriors, és a partir d'aquell moment que el clown es converteix en un eix vertebrador de la meva pràctica artística.

Amb les creacions Hiccup for Home (2007), Genesis Joplin (2009), Lucy Live (2013), Handle with care (2016) i Rèquiem d'un paisatge (2020) he actuat a diversos països europeus i d'Amèrica Llatina.

Des del 2015 treballo com a pallsa d'hospital amb l'ONG Pallapupas. Em permet practicar la proximitat, el contacte directe... i experimentar regularment el poder transformador del clown.

Al camp de la docència he impartit classes regulars de dansa i expressió corporal a nens, adults i joves, a diverses escoles com el Col·legi de Teatre de Barcelona i

Laboratori escola, entre d'altres. També imparteixo tallers intensius de clown i de Moviment Autèntic per a adults i joves.

Creient en la importància de pensar i generar context artístic, des del 2010 he format part d'equips de gestió de diversos espais independents de creació i exhibició (Cabaret de Cent/Casa de Cent -Barcelona-, CRA'P -Mollet del Vallès-)

<https://www.dianagadish.com>

LLUNA ALBERT / Vestuari i escenografia

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València en l'especialitat d'Escultura. Ha realitzat un Màster en Figurinisme, Escenografia Teatral i Televisiva en l'Institut Europeu de Disseny de Barcelona, dirigit per Isidre Prunés així com diversos tallers com el Taller d'escenografia dirigit per Anna Viebock en el CDN de Madrid.

Ha participat en més d'una cinquantena d'espectacles com escenògrafa i/o figurinista en dansa, òpera, teatre i cine. En els últims anys destaquen Companyies com ELÉCTRICO 28, ROSER LÓPEZ ESPINOSA, SALA PLANETA, DISLÈXICA PRODUCCIONS, SCURA SPLATS, CIA PER NASSOS o MARTA RENYER, entre moltes més.

Amb espectacles com ELS BAIXOS FONDS de Maxim Gorki en el Teatre Nacional de Catalunya, LA NOSTRA CLASSE de Tadeusz Slobodzianek en el Teatre Lliure de Gràcia, TOSCA de Giacomo Puccini en el Liceu de Barcelona, La Kursaal de San Sebastián, Teatre Real de Madrid o La Maestranza en Sevilla. IL PRIGIONIERO/SOUR ANGELICA de Luigi Dallapiccola /Giacomo Puccini en el Liceu de Barcelona. CONTRA LA DEMOCRÀCIA d'Esteve Soler en la Sala Beckett de Barcelona i MACBETH de Shakespeare en la Nau Ivanow de Barcelona, L'ESTOL en el Mercat de les Flors de Barcelona i The Flock en el Scottish Dance Theatre com a destacats.

Compartint projecte amb directores i directors com ara LARA DÍEZ, CARMÉ PORTACELI, CARLES FERNÁNDEZ GIUA, ROSER LÓPEZ, MARINA COLLADO, LLUÍS PASCUAL o PACO AZORÍN entre d'altres.

Al cinema ha participat en el llargmetratge de Carlos Benpar, EL GÈNERE FEMENÍ amb Gary Piquer, Silvia Marsó, Aina Clotet, Pep Cruz i Fernando Guillén entre altres. Ha estat i és professora de disseny i conferenciant per a diferents institucions i escoles privades d'art, dansa i teatre. Va ser membre fundador de dos companyies de teatre entre 1996 i 2010. Actualment també és coach executiva i pallassa a l'ONG Pallapupas de Barcelona.

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:EU:60814c93-54bc-420e-bf22-8911c82b85e8>

CONTACTE:

Marc Rodrigo

colectivoameno@gmail.com

673275111